

1. ΤΟΥΡΚΙΑ ECONOMIST ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΕΚΛΟΓΕΣ

Μέσο: ΤΑ ΝΕΑ

Ημ. Έκδοσης: . . . 23/01/2023 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 23/01/2023

Σελίδα: 12

Innews AE - Αποδελτίωση Τύπου - <http://www.innews.gr>

**ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ
ΟΝΕΙΡΟ**
ΤΟΥ **Π.Κ. ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΗ**

Τουρκία, «Economist», Ελλάδα και εκλογές

Ελλάδα και Τουρκία βαδίζουν ως φαίνεται σε χρονικά ταυτόχρονες εκλογές. Για την Τουρκία, ένα κεντρικό ζητούμενο είναι το πώς θα βγει από τις εκλογές αυτές. Σύμφωνα με τον «Economist», η χώρα βρίσκεται στα πρόθυρα διολίσθησης σε ανοιχτή δικτατορία. Ενώ διερωτάται «εάν σχεδιάζει και την κατάληψη ενός μικρού ελληνικού νησιού». Βεβαίως ο Πρωθυπουργός **Κ. Μητσοτάκης** από το φόρουμ του Νταβός απέκλεισε τον πόλεμο (δεν θα μπορούσε άλλωστε να κάνει και κάτι διαφορετικό). Αλλά αυτό δεν αναιρεί την κρισιμότητα της προεκλογικής περιόδου με όλα τα επικίνδυνα ενδεχόμενα ανοικτά. Απαιτείται ως εκ τούτου επίδειξη υψηλού βαθμού ωριμότητας και ευθύνης από τις πολιτικές δυνάμεις της χώρας. Στη διάρκεια της ευαίσθητης προεκλογικής περιόδου τα μείζονος σημασίας θέματα της εξωτερικής πολιτικής και ιδιαίτερα τα ελληνοτουρκικά θα πρέπει να παραμείνουν εκτός πεδίου της πολιτικής αντιπαράθεσης. Αλλωστε σημαντικές διαφωνίες μεταξύ των πολιτικών δυνάμεων (με την εξαίρεση του ΚΚΕ) πάνω στις βασικές επιλογές και στοχεύσεις της εξωτερικής πολιτικής δεν υπάρχουν. Οι όποιες διαφορές είναι εν πολλοίς διαχειριστικού χαρακτήρα. Από τη Μεταπολίτευση και μετά (1974) η ουσία και ο βασικός προσανατολισμός της εξωτερικής πολιτικής έχουν βγει από την ατζέντα της πολιτικής αντιπαράθεσης. Δεν αμφισβητούνται (αντίθετα με ό,τι συνέβαινε στο κάπως απώτερο παρελθόν).

Μετά τις εκλογές ανεξάρτητα από το εάν θα έχουμε δικτατορικό ή αυταρχικό καθεστώς, θα συνεχίσουμε να έχουμε μια αναθεωρητική Τουρκία που (θα) ασκεί αυξανόμενη επιρροή στο περιφερειακό περιβάλλον με αυτονομία επιλογών αν και «σε θεσμική σχέση» με τη Δύση και την ΕΕ. Αλλά όπως επισημαίνει (και) ο «Economist», «η ΕΕ δεν έχει καμιά στρατηγική απέναντι στην Τουρκία». Και εδώ καταγράφεται η σημασία της Ελλάδας ως χώρα-μέλους που θα μπορούσε να βοηθήσει την ΕΕ να αποκτήσει μια τέτοια στρατηγική. Επομένως στη νέα κυβερνητική περίοδο (2023-2027) ένας στόχος εξωτερικής πολιτικής για την Ελλάδα θα πρέπει να είναι η προικοδότηση της Ένωσης με συνολική στρατηγική που θα συμβάλει στον εκδημοκρατισμό και μετάλλαξη της Τουρκίας «σε χώρα διεθνούς δικαίου» με το πιο σφιχτό κλειδίωμά της στο ευρωπαϊκό πλαίσιο. Και παράλληλα η επιδίωξη ομαλοποίησης των διμερών σχέσεων με στόχο τη συνεργασία και ειρηνική επίλυση πραγματικών προβλημάτων χωρίς η χώρα να υποστεί το παραμικρό τραύμα ή ταπείνωση. Η Ελλάδα ως κράτος-μέλος της ΕΕ δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να νοηθεί «ως χώρα περιορισμένης κυριαρχίας». Είναι αδιανόητη κατάσταση καθώς αντιστρατεύεται (και) την ίδια τη λογική της ευρωπαϊκής κυριαρχίας. Η ομαλοποίηση όμως στο μέτρο που εξαρτάται από εμάς, προϋποθέτει την εγκατάλειψη της υφέρουσας αντίληψης και ρητορικής ότι δηλαδή μόνο μέσω της ισχύος θα λύσουμε τα προβλήματα. Η ισχύς είναι αναγκαία αλλά κυρίως ως στήριξη του υπέρτατου ελληνικού όπλου που δεν είναι άλλο παρά το ευρύχωρο διεθνές δίκαιο, ο διάλογος/διαπραγμάτευση όπου αυτός μπορεί να φέρει αποτελέσματα και η διεθνής δικαιοσύνη όπου αυτή είναι αναγκαία. Τα πραγματικά προβλήματα μπορούν να επιλυθούν μέσω της διπλωματίας και με την αποφόρτισή τους από τις εθνικο-ιδεολογικές τους στρεβλώσεις, γλώσσα και ρητορική και με αντιμετώπισή τους στις πραγματικές τους διαστάσεις.

Ο καθηγητής **Π.Κ. Ιωακείμίδης** είναι πρώην πρεσβευτής - σύμβουλος του ΥΠΕΞ και μέλος της συμβουλευτικής επιτροπής του **ΕΛΙΑΜΕΠ**. Από τις εκδόσεις Παπαζήση κυκλοφορεί σε λίγες μέρες το νέο του βιβλίο «Ελλάδα: Ορίζοντας 2030. Οι Προκλήσεις Τουρκίας και Ευρώπης».